

nu foreligger, vil hindre, at de gamle Medlemmer vedblivende kan være i Sygekasserne. Jeg vil ikke købe en lille Ret, som Folk selv skal betale, med at berøve andre Mennesker en Ret, som de har haft gennem 20 Aar. Men har den højtærede Minister saa megen Medlidenhed med de Folk, som staar paa Listerne og skal miste Retten til Statstilskud, har den højtærede Minister det jo i sin Haand at forhindre det. Under den nuværende Sygekasselov afgøres det ved Fortolkning, hvem der skal være Medlemmer med Ret til Statstilskud. Saa længe den højtærede Indenrigsminister derfor har sit nuværende Embede, har han Magt til at udstede en Bekendtgørelse, i Kraft af hvilken Folk kan forblive eller ikke forblive i Sygekasserne. Det Ønske om Barmhertighed, han lægger for Dagen overfor disse Medlemmer, deler jeg ganske, jeg ønsker dem ikke jaget ud. Men saa kan den højtærede Minister, som sagt, udstede et Cirkulære, der gør det muligt for dem at blive i Sygekasserne. Det er muligt paa Grundlag af den nuværende Lov, det har været muligt i 20 Aar, og det vil ogsaa fremdeles være muligt, indtil noget andet sættes i Stedet og forhaabentlig noget bedre end det, der foreslaas i Dag.

Den ærede Ordfører skal jeg hellige et Par Ord. Han sagde med Hensyn til det Delegeretmøde, hvortil jeg havde henvist, at han tvivlede noget om, at det kommende Delegeretmøde vilde staa ved, hvad Sygekassernes Delegeretmøde i November havde vedtaget. Jeg kan naturligvis ikke vide noget derom. Den ærede Ordfører synes at have sine Tvivl om, hvorvidt Sygekassernes delegerede er Folk, der staar ved det en Gang vedtagne. Det faar blive hans Sag. Jeg ved ikke, hvad han begrunder sin Mening paa, thi det skal vel ikke være en Sigtelse for, at Sygekassernes Tillidsmænd vil svigte deres Opfattelse af § 6, og hvad der ligger deri, fordi man har budt dem 200,000, og jeg ved ikke hvor mange Kroner i nyt, forøget Statstilskud? Jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Ordfører, der selv er Sygekassemand, har i Sinde at sigte Sygekassernes Tillidsmænd for at ville gaa bort fra deres Princip med Hensyn til, hvem der skal kunne være Medlemmer af Sygekasser, fordi de nu har faaet slængt 200,000 Kr. eller noget mere til sig som forøget Statstilskud. Men jeg synes, der i den højtærede Ordførers Tale laa en saa stærk Understregning af den Tvivl, han nærede om, hvorvidt det næste Delegeretmøde vilde fastholde sit Stand-

punkt, at den maa have en eller anden Grund. Jeg haaber, det ikke er den Sigtelse, jeg her nævner, den ærede Ordfører mener at kunne fremsætte overfor dem. Jeg har den Tro til Sygekassernes Tillidsmænd, som i alt Fald for en stor Del er Mænd, der med god Villie har røgtet deres Hverv gennem mange Aar, at de har lært at forstaa, at i Afgørelsen af, hvem der skal være statstilskudnydende, bør man ikke gaa efter en Kridstreg og sige, at de, som er paa højre Side af Kridstregen, skal have Statstilskud, men de, som slinger lidt over paa den anden Side en enkelt Gang, skal intet have. Jeg nærer det Haab, at i alt Fald det store Flertal vil fastholde den Opfattelse med Hensyn til § 6, der blev gjort gældende paa Delegeretmødet i November.

Formanden: Under Hensyn til det Standpunkt, hvorpaa Forhandlingerne nu befinder sig, henstiller jeg, at man herefter indskrænker sig til korte Bemærkninger.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg tør ikke benægte, at en Minister kan sætte Satsene op saa meget, at alle kan blive i Sygekasserne, og alle kan komme ind i dem, men jeg gad se den Minister, der vilde udsende et Cirkulære, hvorefter i Virkeligheden alle, ikke alene de, som er paa den af mig saa ofte omtalte Liste, kan blive der. Naar det ærede Medlem mente, at det var ham, som havde Æren for, at der blev stillet Forslag om, at de velstillede kunde blive i Sygekasserne, ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem der tænker paa. Det af mig forelagte Lovforslag gik ud paa, at de kunde blive der, selvfølgelig imod at betale forhøjet Kontingent, saa det kan det ærede Medlem ikke have stillet Ændringsforslag om. Hvad dem angaar, som allerede er blevet kastet ud — for at bruge dette ofte anvendte Udtryk — af Sygekasserne, gør jeg opmærksom paa, at det ærede Medlem fra Otterup (N. C. Rasmussen) allerede under Sagens første Behandling rejste det Spørgsmaal, om der ikke var en Mulighed for, at de, som blev kastet ud paa Grund af for stor Formue og Indkomst, kunde komme ind igen, og jeg stillede mig velvilligt dertil. Hvem der i Udvalget først har stillet Forslaget, ved jeg ikke, men det er det ærede Medlem fra Otterup, der har rejst Spørgsmaalet her, og jeg har, som sagt, allerede ved Sagens første Behandling givet min Tilslutning dertil.